

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศพัฒนาให้มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าได้นั้นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลในประเทศ เป็นกำลังสำคัญคือประชาชนต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง เด็กเป็นทรัพยากรบุคคลที่ต้องเติบโตเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพควรเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็ก เพราะในวัยเด็กมีช่วงของการพัฒนาการด้านต่าง ๆ สูงกว่าวัยอื่น เป็นวัยที่เหมาะสมในการวางรากฐานและเสริมสร้างให้มีความเจริญงอกงามอย่างถูกวิธีเพื่อให้เป็นคนดีของสังคม การเจริญเติบโตของเด็กในระดับปฐมวัยเป็นพื้นฐานสำคัญในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากเด็กปฐมวัยได้รับการเลี้ยงดู อบรมและจัดการศึกษาให้มีการพัฒนาอย่างถูกต้องเหมาะสมตามวัยแล้ว เด็กสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ใช้การศึกษาเป็นการวางรากฐานพัฒนาชีวิตตั้งแต่ในวัยเด็กเพราะการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆตลอดชีวิตตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้

เนื่องจากการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนมีความสำคัญดังกล่าว การสอนจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเด็กวัยนี้เป็นอย่างดี โดยการให้การศึกษาจะต้องคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กเป็นหลักเพราะการให้การศึกษาแก่เด็กก่อนวัยเรียนนี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ซึ่งสถานศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน หรือโรงเรียนอนุบาลถือเป็นเรื่องสำคัญในการจัดสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ให้กับเด็กวัยนี้ ดังนั้นโรงเรียนระดับอนุบาลจึงเกิดขึ้นมากมายหลายหน่วยงาน เช่น โรงเรียนอนุบาลของรัฐบาล เอกชนและของมูลนิธิต่างๆ

นักจิตวิทยาพัฒนาการได้แบ่งพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนออกเป็นสี่ด้านใหญ่ ๆ ดังนี้คือ

1. พัฒนาการด้านร่างกาย ลักษณะทางกายของเด็กก่อนวัยเรียนจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านส่วนสูง น้ำหนัก และสัดส่วนของร่างกาย การที่เด็กมักไม่อยู่นิ่ง เคลื่อนไหวเกือบตลอดเวลาเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก และกระตุ้นการสร้างใยไขของเส้นประสาทที่พัฒนาเกือบสมบูรณ์ในวัยนี้

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของเด็กก่อนวัยเรียนจะไม่มั่นคงและมักเปลี่ยนแปลงง่ายในระยะเวลาอันสั้น เด็กจะแสดงความโกรธ ความกลัว ความเศร้า ความอิจฉา ริษยา และความสนุกสนานอย่างไม่มีการควบคุม

3. พัฒนาการทางด้านสังคม เด็กก่อนวัยเรียนมีลักษณะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางเด็กจะต้องปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และเรียนรู้บทบาทของตนเอง ซึ่งทำให้เขาเริ่มให้ความสำคัญและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากขึ้น

4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา คือการพัฒนาการทางการเรียนรู้และการปรับตัวและพัฒนาการทางภาษา หากว่าเด็กไม่สามารถพัฒนาไปตามขั้นตอนที่เหมาะสมในระยะเวลาหกปีแรกของชีวิต การส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการดังกล่าวในภายหลังจะทำได้ยากมากหรืออาจทำไม่ได้เลย เพราะช่วงเวลานี้เป็นระยะวิกฤตของพัฒนาการดังกล่าว (ทิสนา แจมณีและคณะ, 2536)

จากการศึกษาพื้นฐานทางแนวคิดด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กก่อนประถมศึกษา พบว่าการพัฒนาทางด้านร่างกายเป็นการพัฒนาที่สำคัญด้านหนึ่งเพราะการพัฒนาทางด้านร่างกายเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านอื่น ๆ ดังที่เป็ยงท์ (Piaget) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทางสติปัญญาของเด็กวัยนี้อยู่ที่การพัฒนาประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหววัยต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการรับรู้เพื่อนำกลับไปสู่การทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง เกิดเป็นโครงสร้างทางสติปัญญาสะสมอยู่ในตัวเด็ก นอกจากนี้พัฒนาการทางด้านร่างกายยังส่งผลสืบเนื่องถึงพัฒนาการทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537)

ธรรมชาติของเด็กจะชอบเล่น การเล่นนอกจากจะเป็นการสนองความต้องการทางจิตใจคือ เกิดความสนุกสนานแล้วการเล่นยังเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเด็ก ในขณะที่เด็กเล่นเด็กจะไม่สนใจสิ่งรอบ ๆ ตัวและจะเกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของโฟรเบล (Froebel) ซึ่งถือว่าการเล่นเป็นพัฒนาการขั้นสูงสุดของเด็ก พัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กจะเกิดขึ้นโดยการเล่นดังนั้นกล่าวได้ว่าการเล่นเป็นกิจกรรมส่วนใหญ่ในชีวิตเด็กการเล่นช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเล่นจึงมีการจัดโปรแกรมประจำวันที่ขาดไม่ได้

การศึกษาพบว่าลักษณะของเด็กวัย 3-6 ปี จะไม่อยู่นิ่งชอบเคลื่อนไหว อยากรู้ อยากเห็น ชอบการเล่น ดังนั้นกิจกรรมสำหรับเด็กควรจัดในลักษณะการเล่นปนเรียนจึงจะเหมาะสมที่สุด และจัดสอนในรูปแบบของการเตรียมความพร้อมมากกว่าทางด้านวิชาการหรือจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้เกิดความคิดรวบยอดจากการเล่น การที่เด็กกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำกิจกรรมนั้น ๆ ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน

พัฒนาการที่สำคัญด้านหนึ่งของเด็กระดับอนุบาลคือพัฒนาการด้านร่างกายซึ่งกิจกรรมพลศึกษาจะเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่ช่วยตอบสนองความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของเด็ก ในการช่วยให้เด็กได้มีการเจริญเติบโตและมีการพัฒนาการตามจุดมุ่งหมายที่โรงเรียนได้วางไว้ (มัณฑนา ทับทิม, 2540) ดังนั้นกิจกรรมพลศึกษาที่นำมาใช้จึงควรเลือกสรรแล้ววก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และสติปัญญาอีกด้วย

การเล่นเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อเด็กในระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กอนุบาลจึงควรจัดให้เด็กได้มีการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อให้การเล่นเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและสามารถสร้างเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ครบทุกด้าน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็กระดับก่อนวัยเรียนนี้ควรจัดให้อยู่ในรูปแบบของการเรียนรู้ที่ผ่านการทำกิจกรรมคือการเล่น ซึ่งกรมวิชาการได้จัดประสบการณ์ให้มีกิจกรรมหลักที่จัดเป็นประจำทุกวันมีหกกิจกรรมคือ กิจกรรมเสรี กิจกรรมสร้างสรรค์ เกมการศึกษา กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญที่จะจัดให้กับเด็กในโรงเรียนอนุบาลเพื่อให้เด็กได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน โดยครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กและจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดีจึงจะสามารถเลือกสรรกิจกรรมที่เหมาะสมและนำกิจกรรมเหล่านั้นมาจัดประสบการณ์ให้กับเด็กก่อนวัยเรียนได้อย่างถูกต้อง

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแนวการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางหรือคู่มือครูผู้สอนแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากในการจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนในปัจจุบันมีการจัดทั้งหน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชน การศึกษาในโรงเรียนอนุบาลจะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้มากหรือน้อยเพียงใด จึงต้องพิจารณาจากตัวนักเรียนว่ามีการพัฒนาใน

ด้านต่าง ๆ ตามที่จุดประสงค์วางไว้หรือไม่ และการดำเนินการจัดการเรียนการสอนระดับอนุบาลนี้มีสภาพและปัญหาอะไรบ้าง

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมพลศึกษาใน โรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครสรุปได้ดังนี้

กิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลประกอบด้วยการเล่นเกมส์และทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้ลูกบอล และมีปัญหาในการจัดกิจกรรมได้แก่ ขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมพิเศษ ขาดแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์ไม่เพียงพอ บุคลากรทางพลศึกษาไม่เพียงพอและไม่มีวุฒิทางพลศึกษารวมทั้งขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ (ศักดิ์ ภาณี, 2525) การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วยการเล่นในหอน้ำ พื้นฐานและการเคลื่อนไหวที่ใช้อุปกรณ์พลศึกษาประกอบ โดยมีการจัดการแข่งขันเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานควบคู่กันไป และมีปัญหาในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลมากที่สุดคือ ขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ อุปกรณ์ไม่พอเพียง สถานที่กลางแจ้งและในร่มไม่เหมาะสม และขาดบุคลากรทางพลศึกษา (ไชยา แจงเจริญ, 2529) และจากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่ากิจกรรมที่จัดประกอบด้วยการเล่นในหอน้ำ พื้นฐาน ยิมนาสติกขั้นพื้นฐาน ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ จัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนไม่ได้เพราะขาดอุปกรณ์ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่ได้ขนาดเหมาะสมกับนักเรียนและไม่มีคุณภาพ สถานที่ออกกำลังกายในร่มไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา และขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาไม่ทุ่มเวลาให้กับงานในหน้าที่เท่าที่ควร (มณฑนา ทับทิม, 2540)

เนื่องจากโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครที่อยู่ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีจำนวนมาก ในปี 2542 มีจำนวนถึง 714 โรงเรียน (กองทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) เท่าที่ผ่านมาได้มีการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาโรงเรียนอนุบาลในสังกัดกรุงเทพมหานครและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแล้ว แต่ยังไม่มีการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนเลย ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการดำเนินการกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมพลศึกษาในระดับอนุบาลให้เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมผลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมผลศึกษาระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมผลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมกลางแจ้ง กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้จัดในแนวการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา และกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาระดับอนุบาลที่โรงเรียนได้จัดขึ้นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ แก่ด้านดังนี้

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่
6. ด้านการอำนวยความสะดวก
7. ด้านการประสานงาน
8. ด้านการรายงานติดตามผล
9. ด้านงบประมาณ

คำจำกัดความของการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานผลศึกษาระดับอนุบาลโดยทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานครไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาเท่าที่ควร

การดำเนินกิจกรรมพลศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการวางแผน หมายถึง วัตถุประสงค์ของโรงเรียน ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาล การจัดกิจกรรมเสริมทางพลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน
2. ด้านการจัดองค์กร หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน
3. ด้านบุคลากร หมายถึง คุณสมบัติของครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลในโรงเรียน
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา และกิจกรรมเสริมทางพลศึกษาที่ครูผู้สอนจัดให้กับนักเรียน
5. ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ หมายถึง สนามที่ใช้ในการเรียนการสอน ทั้งสนามในร่ม และกลางแจ้ง รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน และห้องน้ำที่จัดให้กับนักเรียน
6. ด้านการอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่โรงเรียนได้จัดให้มีขึ้นเพื่อเป็นการช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ด้านการประสานงาน หมายถึง การทำงานประสานร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น
8. ด้านการรายงานติดตามผล หมายถึง การวัด และการประเมินผลพัฒนาการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา
9. ด้านงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณที่จัดสรรให้กับโรงเรียนในการสร้างสนามกลางแจ้ง สนามในร่ม การซ่อมแซมรักษาสนาม การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน รวมทั้งงบประมาณในการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา

กิจกรรมพลศึกษา หมายถึง กิจกรรมการเล่นเครื่องเล่น เล่นสนาม เล่นของเล่นประเภทลาก เข็น จูง เล่นทราย เล่นน้ำ ถีบจักรยานสามล้อ เคลื่อนไหวข้ามเครื่องกีดขวางอย่างง่าย ๆ เล่นเกมต่าง ๆ การละเล่นพื้นเมือง และการเคลื่อนไหวที่นำไปสู่กีฬาเบื้องต้น

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงหรือคำสั่ง ส่งเสริมด้านจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ จังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบ เช่น เสียงตบมือ เสียงเพลง

เสียงเคาะไม้ เคาะระฆังสามเหลี่ยม รำมะนา กลอง ฯลฯ อาจนำคำสวดคล้อง การร้องเพลง การเคลื่อนไหว การเต้น การเล่นเกมต่างๆ มาประกอบในการทำกิจกรรม

กิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา หมายถึง กิจกรรมทางพลศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้นนอกเหนือจากกิจกรรมพลศึกษาประจำวันตามแนวการจัดประสบการณ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้น

ระดับอนุบาล หมายถึง การเรียนที่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาลงมา รับผิดชอบ 3-6 ปี เข้าเรียนเรียกว่าชั้นอนุบาล หรือบางโรงเรียนเรียกว่า ชั้นเตรียมประถมศึกษา

ครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษา หมายถึง ครูที่มีหน้าที่สอนกิจกรรมพลศึกษาหรือรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลหรือก่อนประถมศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ผู้รับใบอนุญาต อาจารย์ใหญ่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่บริหารงานระดับอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาในการดำเนินกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาในระดับอนุบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมพลศึกษาระดับอนุบาลให้เหมาะสมมากขึ้น